

กลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน โรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย

Administrative Strategies to Promote Entrepreneurial Skills Among Students in the Saint Gabriel's Foundation, Thailand

ARTICLE INFO

Article history:

Received 2 NOVEMBER 2021

Revised 23 NOVEMBER 2021

Accepted 9 DECEMBER 2021

Available Online 30 APRIL 2022

พงษ์ธร แก้วของพาง¹ และ กัญญ์รัชการย์ เลิศอมรศักดิ์²

Phongtorn Kaewyongphang¹ and Ganratchakan Lertamornsak²

Abstract

The purposes of the research were to 1) analyze the administrative conditions to promote entrepreneurial skills among students and 2) formulate administrative strategies to promote entrepreneurial skills among students in the Saint Gabriel's Foundation, Thailand. The research was divided into 2 steps. Step 1: The data was collected from 390 the administrators and teachers under 13 the Saint Gabriel's Foundation of Thailand. The research instruments were the questionnaires. The reliability of research instrument was at 0.984 in current condition and 0.987 in desirable condition. The data were analyzed using the frequency, percentage, mean, standard deviation. Step 2: the formulation of administrative strategies to promote entrepreneurial skills among students in the Saint Gabriel's Foundation, Thailand.

The research results found that the overview of current condition of internal environment was in medium average and the overview of desirable condition of internal environment was in high average. The overview of current condition of external environment was in high average and the overview of desirable condition of external environment was in the highest average. The strategies comprise 3 master strategies, 8 minor strategies, 30 measures, and 17 indicators. The master strategies are Strategy 1: The enhancement of learning management quality leading to the development of students' entrepreneurial skills, Strategy 2: The promotion and development of students' entrepreneurial skills to build up a business and Strategy 3: Building collaborative networks to develop entrepreneurial skills. The assessment results of administrative strategies found that the strategies are able to be led to practice forwards.

Keywords: ADMINISTRATIVE STRATEGY / ENTREPRENEURIAL SKILLS AMONG STUDENTS / SCHOOLS
IN THE SAINT GABRIEL'S FOUNDATION, THAILAND

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, ประเทศไทย
Graduate Student Master of Education. Educational Administration Program, Graduate School of Suan Sunandha
Rajabhat University, Thailand.

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Lecturer of Educational Administration Program, Graduate School of Suan Sunandha Rajabhat University, Thailand.

Corresponding author ; E-mail address : s61561802001@ssru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์สภาพการบริหารเพื่อส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน 2) สร้างกลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ขั้นตอนที่ 1 รวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียล 13 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้บริหารและครู จำนวน 390 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ขั้นตอนที่ 2 สร้างกลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย

ผลการวิจัยพบว่าสภาพปัจจุบันของสภาพแวดล้อมภายในอยู่ระดับปานกลางและสภาพพึงประสงค์อยู่ในระดับมาก ส่วนสภาพปัจจุบันของสภาพแวดล้อมภายนอกอยู่ในระดับมากและสภาพพึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด ผลการสร้างกลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก 8 กลยุทธ์รอง 30 มาตรการ และ 17 ตัวชี้วัด คือ กลยุทธ์ที่ 1: ยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้สู่การพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการ กลยุทธ์ที่ 2: ส่งเสริมและพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนเพื่อสร้างธุรกิจ กลยุทธ์ที่ 3: สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการพัฒนาทักษะ การเป็นผู้ประกอบการ ผลการตรวจสอบกลยุทธ์พบว่าสามารถนำไปสู่การปฏิบัติ

คำสำคัญ: กลยุทธ์การบริหาร / ทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน / โรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย

บทนำ

ปัจจุบันทั่วโลกให้ความสนใจการจัดการศึกษาที่สอดคล้องและตอบสนองอย่างเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงในสังคมโลก และความท้าทายด้านการศึกษาในศตวรรษที่ 21 เพื่อเตรียมนักเรียนให้พร้อมทั้งชีวิตในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อวิถีการดำรงชีพของสังคมอย่างทั่วถึง ซึ่งเรียกว่าการเรียนรู้ 3R-8Cs ประกอบด้วย 3R ได้แก่ การอ่านออก การเขียนได้ และการคิดเลขเป็น 8Cs ได้แก่ ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา ทักษะด้านการสร้างสรรค์ และนวัตกรรม ทักษะด้านความเข้าใจความต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ ทักษะด้าน ความร่วมมือ การทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทักษะอาชีพและทักษะการเรียนรู้ และความมีเมตตา กรุณา มีวินัย คุณธรรมจริยธรรม (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2561) กระทรวงศึกษาธิการโดยคณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษาได้ศึกษาวิจัยจัดทำกรอบสมรรถนะหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562) ดำเนินการพัฒนสมรรถนะผู้เรียนที่มีความเหมาะสมกับความต้องการของยุคสมัยและแนวโน้มในอนาคตซึ่งได้ให้ความสำคัญของทักษะอาชีพและการเป็นผู้ประกอบการเป็นหนึ่งในสิบสมรรถนะหลักของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน การกำหนดกรอบแนวคิดและยุทธศาสตร์สำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ในเนื้อหาเชิงสหวิทยาการ สำหรับศตวรรษที่ 21 โดยการส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อหาวิชาแกนหลัก และสอดแทรกทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ในเรื่องความรู้เกี่ยวกับการเงิน เศรษฐศาสตร์ ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการซึ่งหมายถึงรวมถึง (1) รู้วิธีการที่เหมาะสมสำหรับการสร้างตัวเลือกเชิงเศรษฐศาสตร์/เศรษฐกิจ (2) เข้าใจบทบาทในเชิงเศรษฐศาสตร์ที่มีต่อสังคมและ (3) ใช้ทักษะการเป็นผู้ประกอบการในการยกระดับและเพิ่มประสิทธิผลด้านอาชีพ เข้าไปในการจัดการเรียนการสอนในทุกกระบวน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) นโยบายของรัฐบาล พ.ศ. 2559 ได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติ (ราชกิจจานุเบกษา, 2561) ในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ประเทศไทยก้าวพ้นกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง

ที่เรียกว่า “โมเดลประเทศไทย 4.0” ขึ้นเพื่อปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศให้ก้าวไปสู่ยุคใหม่และให้ความสำคัญในการสร้างผู้ประกอบการ ขับเคลื่อนความมั่งคั่งของประเทศไทย เพื่อพัฒนาประเทศให้ปรับเปลี่ยนจากประเทศรายได้ปานกลาง เป็นประเทศรายได้สูงปรับเปลี่ยนจากเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยประสิทธิภาพ เป็นเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ด้วยกลไกการขับเคลื่อนชุดใหม่ (New Growth Engine) 3 กลไกสำคัญที่ประกอบด้วย (1) กลไกขับเคลื่อนผ่านการสร้างและยกระดับผลผลิตภาพ (2) กลไกขับเคลื่อนที่คนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง และ (3) กลไกการขับเคลื่อนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยภายใต้ “โมเดลประเทศไทย 4.0” จะต้องเปลี่ยนจากความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบเป็นความได้เปรียบในเชิงแข่งขันเพื่อเปลี่ยนจากโครงสร้างเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเพิ่มมูลค่า ไปสู่โครงสร้างเศรษฐกิจอุตสาหกรรมสร้างมูลค่าใน 5 กลุ่มหลัก ได้แก่ (1) กลุ่มอุตสาหกรรมทางชีวภาพ (2) กลุ่มอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (3) กลุ่มอุตสาหกรรมด้านวิศวกรรมและการออกแบบ (4) กลุ่มอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องกับคุณภาพชีวิต และ (5) กลุ่มอุตสาหกรรมเศรษฐกิจสร้างสรรค์

ดังนั้น การสร้างความเป็นผู้ประกอบการ จึงเป็นหนึ่งในแนวทางการพัฒนาคนไทย 4.0 ที่สอดคล้องกับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทยตามยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 เพื่อสร้างความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในศตวรรษที่ 21 และหลุดพ้นจากกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง โดยเน้นการพัฒนาที่สมดุลบนฐานความคิดของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการปฏิรูปประเทศด้านโครงสร้างเศรษฐกิจ การวิจัยและพัฒนา และระบบการศึกษาควบคู่กันไป ตามนโยบายรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นโยบายในส่วนของการสนับสนุนวิสาหกิจเริ่มต้น (Startup) หรือสตาร์ทอัพ ที่สร้างการเปลี่ยนแปลงด้วยแนวคิดที่แตกต่างและใช้กระบวนการและนวัตกรรมที่ไม่เหมือนใคร ที่มีจุดเด่นคือความสามารถทำซ้ำ ขยายตลาดได้อย่างไม่มีขีดจำกัดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและเติบโตอย่างก้าวกระโดด ด้วยการส่งผ่านคุณค่าและสร้างผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ตอบโจทย์ความต้องการของผู้ใช้ ผ่านกระบวนการบ่มเพาะและพัฒนาอย่างเป็นระบบการบ่มเพาะและการพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องผ่านกระบวนการที่มีกลไกที่ชัดเจน และระบบนิเวศที่เอื้อต่อการพัฒนา อาทิ กฎ ระเบียบและกฎหมายที่เอื้อต่อการเริ่มต้น ธุรกิจและสนองตอบความต้องการของนักลงทุน การจัดหาแหล่งทุนสำหรับผู้ประกอบการรายใหม่ และการศึกษาที่บ่มเพาะทักษะของความเป็นผู้ประกอบการให้เกิดขึ้น เป็นต้น

มูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรเอกชนที่บริหารโดยคณะนักบวชชายคาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก มีการจัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับอาชีวศึกษาและระดับมหาวิทยาลัยโดยมีปรัชญา และเป้าหมายการจัดการศึกษาโรงเรียนในเครือฯ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลทั้งครบ คือ พัฒนาร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และจิตใจ เน้นความดีเลิศทางวิชาการและการปฏิบัติ เน้นการปฏิบัติและการปลูกฝังค่านิยมของการเคารพในสิทธิต่อกันและกัน และการฝึกกำลังความดี ร่วมกันพัฒนาชุมชนที่ตนอาศัยอยู่ โดยการศึกษาและเข้าใจอารยธรรมและมรดกทางวัฒนธรรมของตนเอง ของชุมชน และชาติอื่น เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมสันติภาพและความเข้าใจอันดีระหว่างมวลมนุษยชาติ มูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย (2559) มีประเด็นปัญหาที่ต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วนคือ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ไม่เป็นระบบและไม่ชัดเจน ผู้เรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิฯ มีทักษะกระบวนการทางด้านการคิดน้อย การสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา การแลกเปลี่ยนนวัตกรรม วิจัย และองค์ความรู้ในโรงเรียนและระหว่างโรงเรียนในมูลนิธิฯ ยังมีน้อย ปัญหาเหล่านี้ผู้บริหารและครูจำเป็นต้องรับผิดชอบโดยตรง การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนรวมถึงทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 รวมถึงทักษะการเป็นผู้ประกอบการซึ่งเป็นทักษะหนึ่งที่โรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยยังไม่ได้กำหนดกลยุทธ์ การพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้รวมถึงการพัฒนาผู้เรียนเพื่อให้เป็นผู้ประกอบการ อีกทั้งยังไม่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงในการส่งเสริมและติดตามการพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนซึ่งปัจจุบันถือว่ามีความสำคัญมาก

จากความสำคัญข้างต้นทักษะการเป็นผู้ประกอบการนั้นเป็นทักษะที่มีความจำเป็นของคนในศตวรรษที่ 21 ควรจะมีการส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการในทุกระดับรวมถึงในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานด้วย ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญในการพัฒนากลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยเพื่อนำผลการศึกษามาช่วยสร้างความเข้าใจแก่ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องในประเด็นแนวคิดและแนวทางในการบริหารเพื่อส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการให้สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน ในการวางแผน กำหนดนโยบาย ตลอดจนการปฏิรูปการศึกษา เพื่อพัฒนาการศึกษาไทยให้มีคุณภาพ มีความเข้มแข็งและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล ตลอดจนสามารถผสมผสานองค์ความรู้ทักษะเฉพาะด้าน ความชำนาญการและความรู้เท่าทันด้านต่าง ๆ เข้าด้วยกันเพื่อความสำเร็จของผู้เรียนทั้งด้านการงานและการดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างสง่างาม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อวิเคราะห์สภาพการบริหารเพื่อส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย
2. เพื่อสร้างกลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยแบ่งการเก็บข้อมูลออกเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ซึ่งเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารเพื่อส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย จากนั้นนำผลที่ได้มาสร้างกลยุทธ์การบริหาร เพื่อส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ระยะที่ 2 เป็นการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้กระบวนการสนทนากลุ่มเพื่อพิจารณาและตรวจสอบร่างกลยุทธ์โดยใช้แบบตรวจสอบกลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อพัฒนาเป็นกลยุทธ์ฉบับสมบูรณ์

ประชากรและกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ระยะที่ 1 คือ ผู้บริหารและครู โรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย จำนวน 13 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างได้จากการคัดเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้บริหารและครู ผู้วิจัยใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวนโรงเรียนละ 30 คน โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 390 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน คือ ผู้อำนวยการหรือ/และรองผู้อำนวยการ หัวหน้าฝ่ายวิชาการหรือ/และรองหัวหน้าฝ่ายวิชาการ หัวหน้าฝ่ายสำนักผู้อำนวยการหรือ/และรองหัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครู ประกอบด้วย หัวหน้าหรือ/และรองหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ หัวหน้างานหรือ/และคณะกรรมการหลักสูตร หัวหน้างานหรือ/และคณะกรรมการวัดและประเมินผลหัวหน้างานหรือ/และคณะกรรมการการเรียนการสอน หัวหน้างานหรือ/และคณะกรรมการทรัพยากรมนุษย์

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยระยะที่ 2 คือ ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) จำนวน 7 คน ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการเรียนรู้และการบริหารการศึกษา 3 คน ตัวแทนจากมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย จำนวน 1 คน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเป็นผู้ประกอบการ 1 คน ตัวแทนฝ่ายวิชาการหรือฝ่ายสำนักผู้อำนวยการโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียล จำนวน 2 คน รวม 7 คน ร่วมกันพิจารณาและตรวจสอบกลยุทธ์ผ่านระบบออนไลน์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัยเชิงปริมาณผู้วิจัยใช้แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารเพื่อส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ สถานภาพ วุฒิการศึกษา อายุ และประสบการณ์ทำงาน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีเนื้อหาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารเพื่อส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย โดยผล การการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency: IOC) ในภาพรวมของข้อคำถามมีค่า IOC ระหว่าง 0.67–1.00 และตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามและวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อหาค่า Cronbart's alpha โดยภาพรวมของสภาพปัจจุบันมีค่า 0.984 และสภาพที่พึงประสงค์มีค่า 0.987

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามต่อการบริหารเพื่อส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย โดยใช้คำถามปลายเปิด

ขั้นตอนที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการสนทนากลุ่ม คือ ร่างกลยุทธ์การของการบริหารเพื่อส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย และแบบตรวจสอบกลยุทธ์ การบริหารเพื่อส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารเพื่อส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย มีการวิเคราะห์ดังนี้

- 1.1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ
- 1.2 วิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารเพื่อส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยโดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยรวมและรายด้าน
- 1.3 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด โดยใช้การนับจำนวนความถี่
- 1.4 วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารเพื่อส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย โดยใช้สถิติ คือ ค่าดัชนี Priority Needs Index (PNImodified) (สุวิมล ว่องวาณิช, 2558)

ระยะที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลจากการพิจารณาและตรวจสอบกลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ซึ่งวิเคราะห์จากผลการสนทนากลุ่มและแบบตรวจสอบกลยุทธ์ โดยการหาฉันทามติและหาตัวร้อยละจากแบบตรวจสอบกลยุทธ์

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องกลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย เป็นดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาสภาพการบริหารเพื่อส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย พบว่า

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนทั้งสิ้น 390 คน ส่วนใหญ่เป็นตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายหรือหัวหน้างาน มีจำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 51.0 วุฒิการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 48.7 รองลงมาคือระดับปริญญาโทจำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 48.2 อายุส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 36–50 ปี จำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 63.0 และ ด้านประสบการณ์ในการทำงาน จำนวนมากที่สุดอยู่ในช่วง 11–20 ปี จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 41.1

2. สภาพแวดล้อมภายในของการบริหารเพื่อส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย โดยภาพรวมสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$, S.D. = 0.46) สภาพพึงประสงค์อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.31) และสภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารเพื่อส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย สภาพปัจจุบันอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 0.44) สภาพพึงประสงค์อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.33) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

2.1 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในฝ่ายวิชาการ งานหลักสูตร สภาพปัจจุบันโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$, S.D. = 0.43) เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า การส่งเสริมทักษะมนุษยสัมพันธ์ ด้านการเป็นผู้นำมีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.60) และสภาพพึงประสงค์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.29) เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า การส่งเสริมทักษะมนุษยสัมพันธ์ ด้านการเป็นผู้นำ และการส่งเสริมทักษะมนุษยสัมพันธ์ ด้านการสร้างแรงจูงใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.47)

2.2 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในฝ่ายวิชาการ งานการเรียนการสอน สภาพปัจจุบันโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = 0.52) เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า การจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการรับผิดชอบมีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 0.63) และสภาพ พึงประสงค์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.38) เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่าการจัดการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.52)

2.3 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในฝ่ายวิชาการ งานวัดและประเมินผลสภาพปัจจุบันโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.41$, S.D. = 0.60) เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า การวัดและประเมินทักษะ การเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนด้วยวิธีที่หลากหลาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$, S.D. = 0.65) และสภาพพึงประสงค์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.43) เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า การกำหนดจุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผลทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.52)

2.4 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในฝ่ายบุคลากร งานทรัพยากรมนุษย์สภาพปัจจุบันโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = 0.64) เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า การมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาครูเพื่อพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนชัดเจน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$, S.D. = 0.71) และสภาพพึงประสงค์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.40) เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า การมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาครูเพื่อพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนชัดเจนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.55)

3. ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ของการบริหารเพื่อส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 0.44) เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเพื่อการส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.52) และสภาพพึงประสงค์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.33) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเพื่อการส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน และความหลากหลายเทคโนโลยีเพื่อการส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.42)

4. ผลการวิเคราะห์จากจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารเพื่อส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยด้วยเทคนิค Modified Priority Need Index (PNI_{Modified}) ในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (สุวิมล ร่วงวานิช, 2558) และข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด ได้ผลดังนี้

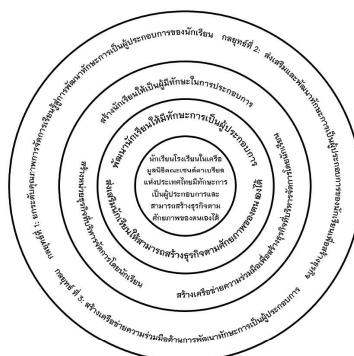
4.1 จุดแข็ง คือ การส่งเสริมทักษะมนุษย์สัมพันธ์ ด้านการเป็นผู้นำ การจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการรับผิดชอบ การวัดและประเมินทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนด้วยวิธีที่หลากหลาย การกำหนดหน้าที่ของครูผู้สอนในการรับผิดชอบการพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนอย่างชัดเจน

4.2 จุดอ่อน คือ การส่งเสริมทักษะการจัดการและบริหารธุรกิจ ด้านการบริหารธุรกิจ, การเงิน,การตลาด การส่งเสริมทักษะการจัดการและบริหารธุรกิจ ด้านความสามารถในการสร้างนวัตกรรม การบูรณาการในการจัดการเรียนรู้ข้ามกลุ่มสาระ การกำหนดจุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผลทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน ไม่มีหน่วยงานตามโครงสร้างที่ส่งเสริมการประกอบธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนอย่างชัดเจน ส่วนสภาพปัจจุบันของสภาพแวดล้อมภายนอกโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและสภาพพึงประสงค์ของสภาพแวดล้อมภายนอกโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็น

4.3 โอกาส คือ สภาพเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ครอบครัว และชุมชนมีผลต่อการพัฒนาทักษะ การเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเพื่อการส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน เทคโนโลยีมีบทบาทในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน

4.4 ภาวะคุกคามหรืออุปสรรค คือ โรงเรียนได้รับงบประมาณสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอกในการพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนได้รับการสนับสนุนจากองค์กรภาครัฐและภาคเอกชน

ตอนที่ 2 ผลการสร้างกลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1 กลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียล แห่งประเทศไทย

จากภาพที่ 1 กลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย

วิสัยทัศน์ (Vision)

นักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยมีทักษะการเป็นผู้ประกอบการและสามารถสร้างธุรกิจตามศักยภาพของตนเองได้

พันธกิจ (Mission)

1. พัฒนานักเรียนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ
2. ส่งเสริมนักเรียนให้สามารถสร้างธุรกิจตามศักยภาพของตนเองได้

เป้าประสงค์ (Goal)

1. สร้างนักเรียนให้เป็นผู้มีทักษะในการประกอบการ
2. สร้างหน่วยธุรกิจที่บริหารจัดการโดยนักเรียน
3. สร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อสร้างธุรกิจที่บริหารจัดการโดยนักเรียน

ค่านิยม (Value)

1. มีความเป็นผู้ประกอบการ มีความคิดสร้างสรรค์ และบูรณาการ
2. มีส่วนร่วมและทำงานเป็นทีม
3. มีความรับผิดชอบต่อสังคม

กลยุทธ์ที่ 1: ยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้สู่การพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน

กลยุทธ์รองที่ 1.1 พัฒนาหลักสูตรให้มีการบูรณาการทักษะการเป็นผู้ประกอบการ (5 มาตรการ 1 ตัวชี้วัด)

กลยุทธ์รองที่ 1.2 พัฒนาการจัดการเรียนรู้และการบูรณาการทักษะการเป็นผู้ประกอบการ (6 มาตรการ 2 ตัวชี้วัด)

กลยุทธ์รองที่ 1.3 พัฒนาระบบการวัดและประเมินผลทักษะการเป็นผู้ประกอบการ (3 มาตรการ 3 ตัวชี้วัด)

กลยุทธ์รองที่ 1.4 พัฒนาครูผู้สอนให้มีทักษะการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการ (3 มาตรการ 2 ตัวชี้วัด)

กลยุทธ์ที่ 2: ส่งเสริมและพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนเพื่อสร้างธุรกิจ

กลยุทธ์รองที่ 2.1 พัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน (4 มาตรการ 3 ตัวชี้วัด)

กลยุทธ์รองที่ 2.2 ส่งเสริมให้นักเรียนจัดตั้งหน่วยธุรกิจ (4 มาตรการ 3 ตัวชี้วัด)

กลยุทธ์ที่ 3: สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการ

กลยุทธ์รองที่ 3.1 สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางการเป็นผู้ประกอบการกับผู้ปกครอง ศิษย์เก่า และชุมชน (3 มาตรการ 2 ตัวชี้วัด)

กลยุทธ์รองที่ 3.2 พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางนวัตกรรมกับหน่วยงานทางด้านการศึกษา และสถานประกอบการ (2 มาตรการ 1 ตัวชี้วัด)

ผลการตรวจสอบกลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ในทุกกลยุทธ์ ทุกมาตรการ และ ทุกตัวชี้วัดมีค่าร้อยละเท่ากับ ร้อยละ 100 ซึ่งสามารถนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติได้

อภิปรายผล

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของการบริหารเพื่อส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

สภาพปัจจุบันของโรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลนั้นสะท้อนให้เห็นว่า สภาพการบริหารฝ่ายวิชาการงานหลักสูตร งานการเรียนการสอน งานวัดและประเมินผลและฝ่ายสำนักผู้อำนวยการงานทรัพยากรมนุษย์ พบว่ามีหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและการวัดประเมินผลการส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการแต่ยังไม่มีหลักสูตรที่พัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการอย่างชัดเจน ขาดการบูรณาการในการจัดการเรียนรู้ข้ามกลุ่มสาระ การส่งเสริมทักษะการจัดการและบริหารธุรกิจ ด้านความมีนวัตกรรม การใช้เทคโนโลยีในการวัดและประเมินผลการพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการ ฝ่ายสำนักผู้อำนวยการยังไม่มีหน่วยงานตามโครงสร้างที่ส่งเสริมการประกอบธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนอย่างชัดเจนและยังขาดการเตรียมบุคลากรในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการให้กับนักเรียน สภาพแวดล้อมภายนอกเอื้อต่อการพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการทั้งทางนโยบายรัฐ เทคโนโลยีสภาพครอบครัวของนักเรียน แต่ยังขาดการสนับสนุนการพัฒนาทักษะจากหน่วยงานภายนอก ส่วนการผลการวิเคราะห์สภาพพึงประสงค์นั้นแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารและครูต่างเห็นตรงกันว่า ควรจะมีการส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการให้กับนักเรียน ควรจะมีหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดประเมินผล การเตรียมความพร้อมให้กับครูเพื่อจัดการเรียนการสอนและจัดการเรียนการสอนทักษะการเป็นผู้ประกอบการให้กับนักเรียนซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2562) เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ต้องจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถตั้งเป้าหมายและการวางแผนอาชีพตามความสนใจและความถนัด มีความรู้และทักษะพื้นฐานสู่อาชีพที่เหมาะสมมีทักษะและคุณลักษณะนิสัยที่ดีในการทำงาน มีทักษะในการทำงานและพัฒนางาน มีความรู้และทักษะพื้นฐานของการเป็นผู้ประกอบการที่ดีสามารถคิดสร้างงาน สร้างนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อครอบครัว หรือสังคม

ผลการสร้างกลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย สามารถนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 ยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้สู่การพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน มี 4 กลยุทธ์รอง 17 มาตรการ และ 8 ตัวชี้วัด เป็นกลยุทธ์ที่มีการพัฒนาหลักสูตรให้มีการบูรณาการทักษะการเป็นผู้ประกอบการ พัฒนาการจัดการเรียนรู้และการบูรณาการทักษะการเป็นผู้ประกอบการ พัฒนาระบบการวัดและประเมินผลทักษะการเป็นผู้ประกอบการ พัฒนาครูผู้สอนให้มีทักษะการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการ เพื่อให้มีหลักสูตรในการพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Tomasz, Kurek and Marta (2016) พบว่ามีความจำเป็นที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรแกนกลางแห่งชาติในแง่ของการเป็นผู้ประกอบการ และให้ความสำคัญในการพัฒนาสมรรถนะทางสังคมและส่วนบุคคล และ Marques (2012) พบว่าการเป็นผู้ประกอบการสามารถขยายไปเป็นหลักสูตรสำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา เพื่อผู้เรียนที่ไม่ต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้มีตัวเลือกมากขึ้นในการเลือกอาชีพหลังสำเร็จการศึกษา และเจตนาารมณ์ของการเป็นผู้ประกอบการส่งผลต่อการเป็นผู้ประกอบการ และสอดคล้องกับการศึกษาของ Vaidya (2014) พบว่า การเรียนการสอนหลักสูตรการศึกษาเพื่อการเป็นผู้ประกอบการที่สลับซับซ้อนนั้นสามารถนำมาสอนผู้เรียนได้ด้วยการบูรณาการจัดการเรียนการสอนด้านต่าง ๆ เข้าด้วยกัน รวมถึงการออกแบบหลักสูตรให้มีจุดมุ่งหมายเฉพาะตามแนวคิดการพัฒนาการเป็นผู้ประกอบการหรือสามารถสอนได้ด้วยวิธีการเรียนการสอนในหลักสูตรปกติ การเรียนรู้เชิงลึก และการสอนค่านิยมการเป็น

ผู้ประกอบการสอนได้ด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ทางสังคมนอกเหนือจากการเรียน การสอนในสถานศึกษา และการสอนที่สร้างแรงบันดาลใจเพื่อจูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเติบโตด้วยจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการ

กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนเพื่อสร้างธุรกิจ มี 2 กลยุทธ์รอง 8 มาตรการ และ 6 ตัวชี้วัด เป็นกลยุทธ์ที่เน้นการพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนและส่งเสริมให้นักเรียนจัดตั้งหน่วยธุรกิจ โดยการจัดอบรมการทำความเข้าใจการเป็นผู้ประกอบการให้กับนักเรียน จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการสำหรับนักเรียน ให้มีการศึกษาดูงานจากสถานประกอบการจริง และมีการฝึกปฏิบัติการกับสถานประกอบการ ให้มีหน่วยงานรับผิดชอบที่ปรึกษาด้านธุรกิจในโครงสร้างสถานศึกษา ส่งเสริมให้จัดตั้งหน่วยธุรกิจ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เสนอแผนธุรกิจและให้งบประมาณในการจัดตั้งธุรกิจ มอบรางวัล เชิดชูนักเรียนที่บริหารจัดการหน่วยธุรกิจที่ผ่านการประเมินซึ่งสอดคล้องกับรายงานเรื่อง การจัดการศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการและการอบรมทั่วโลก (Entrepreneurship education and training around the world) ของ Valerio, Parton, and Robb (2014) กล่าวไว้ว่า การให้การศึกษาลักษณะการศึกษาเพื่อการเป็นผู้ประกอบการควรเริ่มในระดับมัธยมศึกษาต่อเนื่องจนถึงระดับอุดมศึกษา โดยมีทั้งการให้การศึกษาในสถานศึกษาและการฝึกอบรบในสถานประกอบการจริงควบคู่กันไปเพื่อเป็นการค้นหาศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการในตัวผู้เรียนที่มีอยู่และส่งเสริมให้มีเจตนาสมัครเป็นผู้ประกอบการจริง (Valerio, Parton and Robb, 2014) และการศึกษาของ Chiru, Tachiciu and Ciuchete (2012) พบว่าสมรรถนะผู้ประกอบการกับความสำเร็จในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา สำหรับนักศึกษาที่มีประสบการณ์ฝึกปฏิบัติและมีประสบการณ์ทำงานเป็นผู้ประกอบการมาก่อนนั้นประสบความสำเร็จมากกว่า และคุณลักษณะและพฤติกรรมผู้ประกอบการมีผลต่อสมรรถนะผู้ประกอบการ

กลยุทธ์ ที่ 3 สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการ มี 2 กลยุทธ์รอง 5 มาตรการ และ 3 ตัวชี้วัด เป็นกลยุทธ์ที่เน้นการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางการเป็นผู้ประกอบการกับผู้ปกครอง ศิษย์เก่าและชุมชน พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางวัฒนธรรมกับหน่วยงานทางการศึกษา และสถานประกอบการ โดยเปิดรับสถานประกอบการของผู้ปกครอง ศิษย์เก่าและชุมชนเป็นแหล่งการเรียนรู้ต้นแบบ สนับสนุนให้ผู้ปกครอง ศิษย์เก่าและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสนับสนุนด้านการประกอบการ มีโครงการ กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ด้านการประกอบการจากผู้ปกครอง ศิษย์เก่าและชุมชน ทำข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ด้านวัฒนธรรมกับหน่วยงานทางการศึกษาและผู้ประกอบการ ภาครัฐและเอกชน ทั้งในและต่างประเทศ ศึกษาดูงาน สัมมนาแลกเปลี่ยนกับหน่วยงานทางการศึกษา และสถานประกอบการ อันจะทำให้ครูสามารถได้พัฒนาการจัดการเรียนรู้และนักเรียนมีการพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของภาคี ขุนนนท์ (2564) ที่กล่าวว่า การสนับสนุนทรัพยากรสำหรับการจัดการเรียนการสอนจากเครือข่ายสถานประกอบการเป็นการระดมทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน เกี่ยวกับครูผู้สอน ผู้เชี่ยวชาญ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน งบประมาณรวมถึงการบริหารจัดการทรัพยากร

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากผลการวิจัยกลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย ดังนี้

1. ฝ่ายการศึกษาควรมีนโยบายในการส่งเสริมและสนับสนุนให้การพัฒนาหลักสูตร พัฒนาการจัดการเรียนรู้ การวัดประเมินผล การพัฒนาครูไปในทิศทางเดียวกัน เช่น การจัดทำกลยุทธ์ การกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จ การกำหนดรูปแบบการพัฒนาทางการการเป็นผู้ประกอบการ หลักสูตรการเป็นผู้ประกอบการใน

ทุกระดับชั้น ควรมีการส่งเสริมให้ผู้บริหารเข้าร่วมอบรม สัมมนา เพื่อสร้างความตระหนักและการรับรู้ทักษะการเป็นผู้ประกอบการและนวัตกรรม จัดตั้งหน่วยงานทางด้านการพัฒนาธุรกิจและนวัตกรรมในโครงสร้างสถานศึกษา รวมถึงการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางด้านการเป็นผู้ประกอบการของโรงเรียนในเครือมูลนิธิฯ สร้างเครือข่ายผู้ประกอบการของผู้ปกครอง ศิษย์เก่าและสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานทางด้านการศึกษาและสถานประกอบการ ทั้งภายในและต่างประเทศ

2. ผู้บริหารสถานศึกษาควรศึกษาและตระหนักถึงความสำคัญในการเปลี่ยนแปลงของโลกให้ ความสำคัญของการส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน การกำหนดวิสัยทัศน์ของสถานศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนาการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน พัฒนาความรู้พื้นฐาน ทักษะ และเจตคติที่ดีของนักเรียน ให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ มีการอบรม สัมมนา การอบรมเชิงปฏิบัติการ การศึกษาดูงาน และฝึกปฏิบัติงานจริงกับสถานประกอบการ รวมถึงจัดสรรงบประมาณหรือแหล่งทุนสำหรับนักเรียนในการจัดตั้งหน่วยธุรกิจ

3. ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมครูบูรณาการทักษะการเป็นผู้ประกอบการในทุกสาขาวิชา มีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งกำหนดเป้าหมาย และตัวชี้วัดในการวัด ประเมินผลทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อให้งานวิจัยนี้สมบูรณ์หรือการพัฒนาต่อไป ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไปดังนี้

1. การวิจัยในครั้งต่อไปควรมีการพัฒนากลยุทธ์การบริหารเพื่อส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยเป็นรายโรงเรียน เนื่องจากแต่ละโรงเรียน มีขนาดและบริบทที่แตกต่างกัน

2. ควรมีการจัดทำคู่มือการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติเพื่อเป็นแนวทางในการใช้กลยุทธ์ให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน

เอกสารอ้างอิง

- ภาตี ชุนนนท์. (2564). รูปแบบการบริหารสถานศึกษาเป็นเลิศเฉพาะทางโดยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถานประกอบการกับสาขาวิชาช่างอากาศยาน วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง. *วารสารวิจัยและนวัตกรรมสถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร*. 4(1), 87–104.
- มูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย. (2559). *แผนยุทธศาสตร์มูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ระยะ 6 ปี พ.ศ. 2559 – 2564*. บริษัท แพลน พรินต์ติ้ง จำกัด.
- ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 – 2580. (2561, 13 ตุลาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 135 ตอนที่ 82 ก. หน้า 1 – 71.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). *แนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2561). *รายงานวิจัย การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurship Education)*. บริษัท พรักหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579*. พรักหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สุวิมล ร่องวาณิช. (2558). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Chiru, C., Tachiciu, L. and Ciuchete, S. G. (2012). Psychological factors, behavioral variables and acquired competencies in entrepreneurship education. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 46, 4010–4015. doi: 10.1016/j.sbspro.2012.06.188

- Marques, C. S., Ferreira, J. J., Gomes, D. N. and Rodrigues, R. G. (2012). Entrepreneurship education: How psychological, demographic and behavioral factors predict the entrepreneurial intention. *Education and Training*. 54, 657–672. <https://doi.org/10.1108/00400911211274819>
- Tomasz, R., Kurek, S. and Marta B. (2016). Entrepreneurship Education at Secondary Level in Transition Economies: A Case of Poland. *Entrepreneurial Business and Economics Review*, 4, 61–81. <https://doi.org/10.15678/EBER.2016.040105>
- Vaidya, S. (2014). *Education for Life Skills in India: An Introduction Developing Entrepreneurial Life Skills*. Springer.
- Valerio, A., Parton, B. and Robb, A. (2014). *Entrepreneurship education and training programs around the world: dimensions for success*. World Bank Publications.